

POZVÁNKA

Zastupitelstvo města Modřice
zve tímto všechny své občany i známé na

SLAVNOSTNÍ OTEVŘENÍ NOVÉ RADNICE,

kteří se koná ve čtvrtek dne 12. září 2002. Již od 14 hodin bude před radnicí vyhrávat dechová kapela naší umělecké školy. V 15 hodin začne vlastní slavnostní akt s projevy hostů, který bude zakončen přestřižením pásky a vysvěcením nové budovy. Následovat bude den otevřených dveří s možností prohlídky všech prostor objektu. V klubovnách bude možné shlédnout výstavy děl místních umělců (osloveni byli p. Ing. Arch. Hebnarová, p. Bernát, p. Boh. Valenta). K mimořádným aktivitám byly vyzvány i naše spolky, jmenovitě muzejní, myslivecký a zahrádkářský (spolu se Zahradnictvím Ing. Brabce). Ve dvoře bude po celé odpoledne připraveno občerstvení pro každého, kdo přijde. Vyhrává zde bude modřický H-band. Náš smíšený pěvecký sbor se představí v 18 hodin v nové zasedačce a slavnost završí. Případná změna programu bude upřesněna v úvodu slavnosti. Za nepříznivého počasí by se slavnost pochopitelně konala v budově, případně občerstvení ve spolupráci s hotelem Gregor.

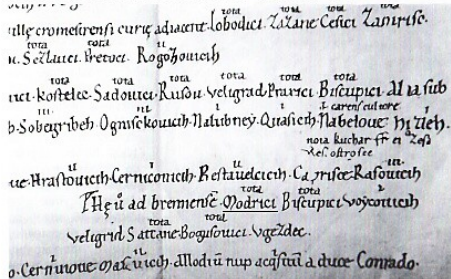
8/2002

Zvláštní číslo
o modřické radnici

Z DĚJIN MODŘICKÉ SAMOSPRÁVY

Je nepochybné, že již slovanští rolníci prvotních Modřic měli v čele své představitelů, důvěryhodné sousedy, kteří vystupovali jako zprostředkovatelé mezi knížecími a biskupskými úředníky a ostatními poddanými.

Ille crucei^{TOTA} r^{TOTA} curie adiacent^{TOTA} lobodici^{TOTA} Zalane^{TOTA} Ceici^{TOTA} Zanirise^{TOTA}
n. Secluci^{TOTA} Bretuci^{TOTA} Rogo^{TOTA}zouich^{TOTA}
rict^{TOTA} kostete^{TOTA} Sadouci^{TOTA} Rusu^{TOTA} Veligrad^{TOTA} Pranci^{TOTA} Biscupici^{TOTA} Alia^{TOTA} sub
b. Sobegrubeh^{TOTA} Ognisek^{TOTA}ouich^{TOTA} Malubney^{TOTA} Qstafich^{TOTA} Nabeloue^{TOTA} M^{TOTA}zleh^{TOTA}
ue. Hra^{TOTA}stoutich^{TOTA} Cernicouich^{TOTA} Bestaudci^{TOTA}ch^{TOTA} Ca^{TOTA} riste^{TOTA} Rafouich^{TOTA}
Eg^{TOTA}u ad brement^{TOTA} Modrici^{TOTA} Biscupici^{TOTA} Rogo^{TOTA}zouich^{TOTA}
Veligrad^{TOTA} Sattane^{TOTA} Bogouci^{TOTA} Vge^{TOTA}zdec.
o. Cern^{TOTA}uoue^{TOTA} Ma^{TOTA}ci^{TOTA}ch^{TOTA} Alodi^{TOTA}u nup^{TOTA} ac^{TOTA}st^{TOTA}u a duce^{TOTA} Conrado.

Passa se z jménem vsi Modřice na listině biskupa Jindřicha Zdika z r. 1141

13. století přineslo do našich zemí tzv. zákupné právo, kdy se poddaní stali dědičnými uživateli svých pozemků. Jako představitel obecní správy do-
sazovala vrchnost, v našem případě tedy olomoucký biskup, až takřka do
poloviny 13. století svého rychtáře. Slo zpočátku o dědičnou funkci, vyba-
venou různými požitky, např. drážbou krčmy. Rychtář také předsedal mistrnímu
soudu, který tvořilo několik přísedících, zvaných též „obecní starší“. Slo
o příslušníky nejváženějších a obvykle také nejbohatších obyvatel. Stejně
tomu bylo i v Modřicích, které se nejpozději v první polovině 14. století staly
městečkem. Již z r. 1340 známe jména prvních modřických přísedících, ji-
miž byli Wellfin, Henclín řečený Hupcov, fezník Filip a Michal. Jména na zna-
čují silný podíl obyvatel německého původu přinejmenším v místní správě.
Jméno prvního modřického rychtáře se vynořuje r. 1302, byl jím Fra něk.
V 50. letech 15. století vykonával tuto funkci jistý Václav (Wencel).

Vážení spoluobčané,

dostáváte do rukou mimořádné vydání modřického Zpravodaje. Toto srpnové číslo je celé věnováno jedné z nejdůležitějších událostí novodobých dějin Modřic - ukončení výstavby nové radnice a její předání občánům, aby sloužila jejich potřebám, aby se stala symbolem místní samosprávy v rámci regionu jižní Moravy. Nová radnice završuje dvanáctileté úsilí o technickou i morální rekonstrukci Modřic a jejich začlenění mezi moderní evropská sídla. Samozřejmě, že v současnosti je a v budoucnosti stále bude, co dodělat, obnovovat či opravovat. Z důležitých a nákladných akcí je však radnice po dostavbě školy, rekonstrukci komunikací i sítí a bytové výstavbě, poslední velkou investicí základní infrastruktury města. Všechny budoucí stavby podobného typu, jako je penzion pro seniory, školní tělocvična a nové komunikace, budou už akcemi nového rozvoje našeho města.

16. století přineslo přeměnu přísežných na volené radní, kteří se střídali ve funkci purkmistra, který se stal skutečným představitelem samosprávy. Např. k r. 1549 Prokop vězník, 1568 sládek Hans, 1585 Stefl Marcinka. Vnější výrazem vzrůstu sebevědomí modřických měšťanů se stala radnice, postavená či zakoupená dle letopočtu na dochovaném znaku r. 1560 v místě pozdější školy na náměstí Svobody;

Pečeť se znakem městečka Modřice z r. 1793

radní, který toho roku zastával purkmistrovský úřad jako první. Rychtářský úřad, zaměřený nyní zejména na policejní činnost, však zůstal zachován po celou epochu poddanství. K úředníkům samosprávy patřil i perk mistr, dozírající na provoz modřického vinařství. Důležitým znakem samosprávy byla vždy pečeť a znak. Znak s motivem dubu se třemi žaludy a letopočty 1560 a 1858 nad vstupem do č.p. 5 byl vytesán nejspíše až v 19. století, nepochybně podle starší předlohy. Nejstarší dochovaný doklad je umístěn na hraničním kameni z r. 1610. Zejména podle tvaru šlity se znakem na dochovaných pečetích ze 17. století lze soudit, že jejich razidlo, tzv. typář, bylo zhotoveno již ve století předchozím.

Rok 1849 znamenal zánik vrchnostenské správy a zrod moderní obecní samosprávy. Základním orgánem se stal obecní výbor, který zhruba odpovídal pozdějšímu zastupitelstvu; tyto termíny se však vyskytovaly od 60. let 19. století souběžně. Volební právo bylo po celý zbytek trvání Rakouska-

přímo se jako „rathúz“ uvádí r. 1562. Je zjevné, že moc drželi po celý středověk a většinu novověku bohatí představitelé potravinářských řemesel. Na počátku 16. století, r. 1514, si město dalo obecní řád, který se týkal hlavně regulace činnosti mlynářů, pekařů a fezníků i pěstování vína. Ve 2. polovině 18. století se u nejvyššího představitele městské samosprávy setkáme i s titulem „primátor“, např. k roku 1782 Matyáš Weithofer. Pravděpodobně se tak nazýval

Budova radnice po přestavbě z r. 1858, předaná r. 1873 škole, snímek z r. 1899

Budova radnice po přestavbě z r. 1858, předaná r. 1873 škole, snímek z r. 1899

Uherska omezeno pouze na daňové poplatníky, kteří měli v obci domovské právo a byli plátcí daní, ač od r. 1907 platilo všeobecné hlasovací právo pro volby do říšské rady, tehdejšího parlamentu mocnářství. Bylo ovšem omezeno jen na muže. Podle velikosti odváděných daní byli při komunálních volbách voliči rozděleni do tří, u menších obcí do dvou sborů, z nichž každý sice volil stejný počet zastupitelů, avšak početnost jeho členů byla odstupňována, takže v nejpočetnějším sboru připadalo na stejný počet hlasů nejvíce voličů. Ze svého středu volil obecní výbor obecní představenstvo, jakož i starostu a jeho náměstka. V československé republice platilo zákonem z r. 1919 všeobecné hlasovací právo i pro volby do obecních zastupitelských orgánů, pro něž se vžil termín obecní zastupitelstvo a obecní rada. Obecní rada musela být nejméně tříčlenná a fungovala i jako obecní trestní senát v určitém okruhu působnosti. Poprvé v dějinách šly tehdy k volbám i ženy.

Obecní zřízení nabylo již r. 1849 rysů, které v modernizované podobě má i dnes. Působnost obce byla přiměřená, ve druhém případě šlo o vymezené úkoly na poli státní správy.

Na přelomu 19. a 20. století se utvářejí první strany moderního typu. Vzhledem k německé většině v Modřicích vítězili před rokem 1895 němečtí křesťanští sociálové, poté vystřídání liberály, stranou výrazně nacionalistickou. Krátce před 1. světovou válkou byla založena Německá dělnická strana, z níž se později konstituovala Německá nacionálně socialistická dělnická

strana. Zemědělský a živnostenský ráz městečka nepodporoval zpočátku rozvoj sociální demokracie, která ovšem sílila postupnou industrializací a s tím souvisejícím vzrůstem dělnictva. Českých dělníků přibývalo zejména v souvislosti s rozvojem místního cukrovaru v dnešní Masarykově ulici. Je pozoruhodné, že německý sociální demokrat Zinnburg, který kandidoval do moravského zemského sněmu r. 1905, obdržel v Modřicích 143 hlasů. Naprostou převahu si však tehdy udržovali němečtí liberálové. Vzrůst agendy si vynutil nejdříve r. 1858 výstavbu nové, jednopatrové budovy na místě staré radnice, o čemž svědčí letopočet nad vstupem i dochovaný plán ve stavebním archivu. Nicméně rozhodnutí předat tento objekt škole si vynutil r. 1873 zakoupení domu č.p. 93 na nám. Svobody pro účel samosprávy. Rozsáhlá budova, zvětšená po roce 1877 ještě o č.p. 92 a nedlouho nato ještě o č.p. 91, byla z velké části pronajímána jako hostinec. Podrobnější zprávy o jejím využití máme zejména z období 1. republiky, kdy zde bylo kromě hostince i feznictví v nájmu manželů Rössnerových (1922 - 1945).

Objekt radnice po 2. světové válce

Národnostní rozpory se odrážely nejvíce v politickém životě, kdy každá národnost volila „své“ strany, i v období první republiky 1918 - 1938. Vývoj v našem městě kopíroval v podstatě situaci v českých zemích. Z německých stran lze uvést zejména Svaz zemědělců, Německou křesťansko - sociální stranu či Německou nacionálně socialistickou dělnickou stranu a Německou sociálně demokratickou stranu. Posledně uvedená koupila krátce před svým rozpuštěním r. 1938 dům v dnešní Benešově ulici č.p. 271 a zřídila zde „dělnický dům“. V obecních volbách roku 1923 a 1927 se české strany obvykle sdružovaly do společné kandidátky vyjma komunistů. Volby v těchto letech vyhráli poprvé němečtí agráři, podruhé sdružení německých stran zvané „Německá vlastenecká strana“. Na druhém místě byli vždy němečtí sociální demokraté. V roce 1931 opět zvítězili němečtí agráři následovaní německou sociální demokracií, mezi českými stranami zvítězili národní socialisté. Od r. 1933 pod vlivem vývoje v Německu postupně sílila Sudetoněmecká strana, která do r. 1938 pohltila ostatní směry vyjma dělnických. Ta také jednoznačně vyhrála komunální volby v Modřicích r. 1938, na druhém místě skončil blok českých stran. Nejdéle, od roku 1931 až do konce války, starostoval v Modřicích Josef Seidl. Ve válečném období se podle plánu z r. 1942 měl rozsah prostor, využívaných pro agendu radnice, zvětšit. Avšak podle popisu z r. 1943 samosprávě sloužily jen dvě kanceláře a archiv, jedna místnost patrně sloužila nacistické straně a kromě toho se zde nacházela i telefonní ústředna. V č.p. 91 se r. 1940 usídlila ženská odnož Hitlerjugend.

Po druhé světové válce se objevilo nové názvosloví - národní výbor - s předsedou v čele. Jak známo, byly povoleny jen čtyři strany - komunisté, národní socialisté, lidovci a sociální demokraté. V prvních komunálních volbách roku 1946 zvítězili, jako v řadě jiných dosídlených obcí, s převahou komunisté následovaní lidovci, národními socialisty a sociálními demokraty. Po únoru roku 1948 sociální demokracie zanikla a zbývající strany se nuceně sdružily do tzv. Národní fronty. Veškeré volby až do r. 1989 měly čistě formální ráz, neboť kandidátní listina byla jen jedna.

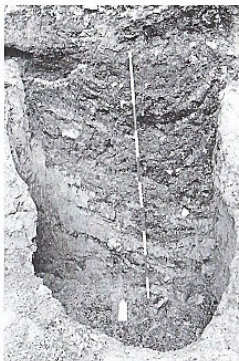
Obnovení politické svobody přineslo v devadesátých letech i návrat k systému politických stran i k tradičnímu názvosloví - opět se vrátil starosta, rada a zastupitelstvo. Těžiště jejich činnosti spočívá na poli samosprávy, neboť Modřicím se v rámci reformy státní správy nepodařilo získat statut státu pověřené obce, plnicí řadu úkolů i na poli státní správy. Zvýšení prestiže nicméně přineslo povýšení Modřic na město v roce 1994. Nová radnice, dokončovaná v těchto dnech, se stala výrazem obnoveného sebevědomí obyvatel.

HLAVNÍ VÝSLEDKY ZÁCHRANNÉHO ARCHEOLOGICKÉHO VÝZKUMU PŘI STAVĚ NOVÉ RADNICE V MODŘIČÍCH

Záchranný výzkum, provedený společností Archaia Brno, o.p.s., se soustředil na plochy, kde hrozilo zničení archeologických památek při zakládání stavby. Kromě toho byla provedena dokumentace demolované stavby, samozřejmě v mezích možností daných použitou technologií při bouracích pracích. Terénní práce probíhaly od dubna do září loňského roku, v letošním květnu bylo dokončeno základní zpracování dokumentace i cca 60 beden nálezů.

Vedle záchrany ohrožených památek výzkum řešil otázku počátku osídlení na místě nynějšího historického jádra Modřic a přeměnu někdejší vsi, jakou se nazývají r. 1268, v městečko 14. a 15. století.

Osídlení zkoumané plochy počíná ve století třináctém, lze uvažovat již o 2. třetině v souladu s mluvou písemných pramenů. Nejstarší keramické soubory, tvořené směsí keramiky domácí tradice a nové technologie původem z rakouského Podunají, lze klást do 2. třetiny 13. století. Bohužel neznáme z této první fáze jednoznačně určitelné objekty obytného rázu, pouze sídlištní jámy a jedno zahloubené ohniště. Doklady sloupové konstrukce a poloha v čele parcely by snad dovolily zařadit mezi pozůstatky obytné, podsklepené stavby jámu, zaniklou na přelomu 13. a 14. století. Po zasypaní ji porušil opět sklep dřevohlíněného domu, v jehož zánikovém zásypu se našla mince rakouského vévody Albrechta III. Rakouského z let 1365 - 1395. Ve 13. stol. se dosud

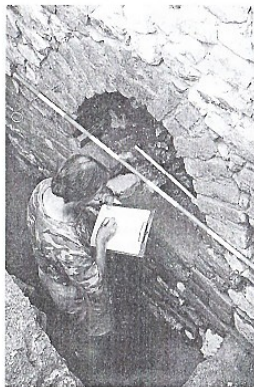
Odpadní jímka z 15. stol.

Celkový pohled na pekařskou pec z 15. stol.

nacházelo blíže k řece. Příměsí keramiky z 13. století se v mladších uloženinách prakticky nevyskytují - dřívá většina odpadu se soustřeďovala v sídlištních jamách. Výrazný rozmach osídlení lze zaznamenat od sklonku 13. století, zejména pak ve století následujícím. Z této doby již máme k dispozici s velkou pravděpodobností doklad obytné zástavby - již uvedený sklep. Jeho stěny byly vyztuženy výřevou drženou svislými sloupky. Ke sklepu přiléhala nadzemní část objektu. Celá stavba zanikla dle keramiky i mince ve 2. polovině 14. století. Odkryli jsme též mnoho různých sídlištních jam a v uličce mezi č.p. 90 a 91 se vytvořilo výrazné souvrství. Asi tehdy byl již otevřen nejstarší hliník, tedy jáma na těžbu hlíny pro výstavbu dřevohlíněných staveb. Tyto výkopy se až do přelomu 14./15. století hloubily na opačném okraji plochy, pod někdejšími západními křídlem radnice. Zajímavý podpovrchový objekt vroubený spleť kulových jam byl zjištěn ve dvoře radnice; jeho funkci vzhledem k neúplnému odkryvu neznáme. Povrchová zástavba parcely nejméně do počátku 15. století výlučně dřevohlíněný ráz. Tehdy, po zasypaní hliníku, vznikla na západním okraji parcely první, asi potravinářská pec, v rozměrné jámě. Brzy ji nahradila pekařská dílna s cihlami i kameny vyzděnou, do správoého podloží zapuštěnou pecí. Je zřejmé, že tento prostor sloužil ve vrcholném středověku hospodářské činnosti. Zato úplně vzadu při ulici Masarykově byly odkryty zbytky jiné dřevohlíněné stavby s topeništěm. Někdy během prvních dvou třetin 15. století vznikla hlouběji v parcele rozsáhlá jáma, která mohla být sklepem dalšího dřevohlíněného domu. Východní část areálu v místě č.p. 91 sloužila v 15. století rovněž jako hospodářské zázemí. Byla zde zkoumána odpadní jímka s mincí Albrechta V. Rakouského (1423 - 1435) a bohatým souborem keramiky a tři zásobní jámy na obilí k výsevu.

nevytvořily souvislé vrstvy, osídlení nemělo příliš intenzivní ráz a odpovídalo vesnickému charakteru lokality. Zdá se, že poněkud více jam se soustřeďovalo ve východní části areálu, v místě pozdějšího č.p. 91. To může souviset s postupem osídlení z původního jádra vsi, které se

Výzkum pozdně středověkého sklepa

V pokročilém 15. století byl uprostřed plochy při uliční čáře postaven první dvouprstorový kamenný dům, který se dochoval do výše přízemí - šlo v podstatě o dvě místnosti někdejší knihovny v radniční budově. Velmi brzy po výstavbě, nejspoději na přelomu 15. a 16. století, byl rozšířen o krátké podsklepené východní křídlo. Ve zdivu se kromě vysokých cihel (kolem 9cm) používaly opracované kvádry vápence lamaného asi na návrší Výhon u Židlochovic; jde možná o znovu použitý materiál z nějaké starší stavby. Souběžně byla západní část plochy po zániku peci využívána k hloubení zásobních jam. Sklep byl zasypan již kolem poloviny 16. století. Následně byl vystavěn nový, rozměrnější dále na sever a s ním později přestá-

veně východní křídlo. Snad zhruba současně nebo nedlouho poté vznikl západní trakt hlavní budovy radnice vlevo od průjezdu; pod jeho podlahou se našla mince Rudolfa II. ze sklonku 16. století. Na východní straně plochy se vyděluje parcela pozdějšího č.p. 92. V její hloubi byl v raném novověku postaven zděný dům. Zachovala se z něj pouze základová

Pohled na odkrytou část pozdně středověkého sklepa

zdiva zapuštěná v záspy rozměrné jámy neznámého účelu, snad šlo opět o hliník.

Archeologický výzkum poskytl množství archeologických nálezů. Převažuje keramika, kde si zvláštní pozornost zaslouží reliéfně zdobený pozdně gotický kachel s motivem Klanění tří králů. Velký význam pro datování dalších nálezů má 7 mincí, z nichž nejstarší pochází z 2. poloviny 14. století, nejmladší ze sklonku 19. století. Dále lze uvést kostěný hrací kámen z téže doby, měděný misovitý předmět (součást osvětlovadla?) z pozdního 15. či 1. poloviny 16. století a četné železné předměty, jako hrot šipu do samostřilu, visací zámek a množství částí stavebních kování či nástrojů.

Radniční budova prošla v novověku složitým vývojem. Přesné milníky poskytlá věda zvaná dendrochronologie, která umožňuje podle kolísací sily letokruhu přesně určit datum porážení příslušného stromu, ze kterého

Původní vstup do renesančního sklepa pod východním křídlem

pocházelo zkoumané dřevo. Po postupném připojení západního, východního dvorního křídla i západního traktu v průběhu 16. a na počátku 17. století, následovala radikální dostavba po požáru r. 1724. Tehdy bylo nahrazeno stávající patro - snad z hrzděného zdiva - cihelnou architekturou s plochými trámovými stropy, z nichž jeden byl r. 1779 vyzdoben malbou s rostlinnými motivy. Na západní straně bylo také přistavěno krátké dvorní křídlo se třemi podlažními. Sklep východního křídla byl opatřen novým vstupem a prodloužen o další klenutou prostor, mírně zapuštěnou pod úroveň terénu. Je pravděpodobné, že tento objekt souvisel s produkcí vína, která byla tehdy v Modřicích ještě v rozkvětu. V závěru 18. století obdržel nový strop západní trakt při náměstí a zejména byl zaklenut průjezd a dvě místnosti východního traktu. Po r. 1831 došlo k výměně krovu. V této podobě objekt přetrvával vcelku s nevelkými úpravami až do současnosti. Šlo

Nová radnice v Modřicích 2002

nepochybně o nejvýstavnější dům v Modřicích, škoda že neznáme vzhled jeho nepochybně honosné barokní fasády. Bohužel zatím nebyl proveden podrobný průzkum archívních pramenů, takže neznáme jeho majitele. Zdá se, že někdy kolem poloviny 19. století byl na východní stranu budovy přistaven řeznický krám, neboť r. 1877 již určitě stál. Až po odkoupení domu s přístavkem obci a přenesení sídla samosprávy r. 1873, byl nejdříve po roce 1877 postaven dům č.p. 92 a posléze připojen objekt č.p. 91 ze sklonku 18. století. Vznikla tak svérázná srostlice, výrazně členící severní frontu náměstí. Analýza krovu č.p. 92 poskytla datum „po r. 1881“, krytinu tvořily ještě v době demolice alespoň zčásti tašky z cihelny W. Spondra, založené r. 1885. Dodatečně byla také cihelnými pasy vyztužena klenba ve starším sklepe pod východním křídlem. Posléze - asi ještě na přelomu 19./20. století - došlo rovněž k dostavbě zbytku západního a výstavbě severního dvorního křídla v podobě rovněž přízemního hospodářského objektu. Do přízemní místnosti západního přístavku hlavní budovy byla vestavěna udirna.

Nebohaté doklady z modřického stavebního archívu poskytují některé informace o úpravách v 1. polovině 20. století. Asi r. 1915 byla budova opravena - snad tehdy vznikla prostá, nezdobená fasáda, jak ji známe již z nejstarších fotografií. V r. 1932 bylo povoleno tehdejšímu nájemci hostince, Rudolfo Rössnerovi, zřízení sklepa na pivo pod východním traktem. Sklepek s cihelnými stěnami byl při demolici rovněž odkryt a zaměřen. R. 1937 došlo k lokální opravě krovu, o čemž svědčí nápis na jedné krovci v uličním křídle.

Demolice nejstarších zdív radnice

Desky malovaného stropu z r. 1779

O čtyři roky později byl zpracován projekt úprav radnice, jehož těžištěm měla být výstavba nového dvorního křídla v rozsahu dvou podlaží na západní a severní straně. Záměr však nebyl realizován, proběhl jen drobné úpravy. Poválečná léta přinesla především proražení velkých, zpočátku šestidílných oken, rekonstrukci sociálních zařízení a výstavbu řady dělicích přiček.

Od středověku se pro stavbu kromě cihel užíval amfibolovec pocházející zřejmě z lomů na katastru Želešic nebo snad i přímo z Modřic, z lomů v trati „Hájek“ na západním okraji extravilánu. Pro opravené kamenické články se užívalo tzv. lithohamniového vápence, jehož nejbližší zdroj se nachází v prostoru návrší Výhon u Židlochovic. Jen ojediněle, např. ve zdvu nejstaršího zděného jádra radnice, byl zaznamenán výskyt krinoidového vápence ze Stránské skály u Brna-Líšně.

Sotva lze zapřít, že zbouráním radnice přišly Modřice nenávratně o cenou památku, kterou bylo možné alespoň zčásti zachránit. Místní muzeum uchovává některé části stavby, mj. i většinu zmíněného malovaného stropu. Při příležitosti otevření nové radnice se muzejní spolek pokusí nejširší veřejnosti ukázat maximum toho nejzajímavějšího, co výzkumné práce přinesly. Na výstavu, která bude 12. září otevřena již v novostavbě a bude zahrnovat i uchovaný renesanční sklep, srdečně zveme všechny zájemce.

Rudolf Procházka

NOVÁ MODŘICKÁ RADNICE

Ing. Jaromír Valenta

Hlavní důvody výstavby nové radnice

Úplně nejhlavnějším důvodem byl technický stav starého objektu na nám. Svobody č.93. Vlivem nedostatečných základů hlavní budovy docházelo postupně k praskání stěn a stropů. Na chodbě v 1. poschodí byl v devadesátých letech minulého století umístěn indikátor se strunou, na němž bylo možné sledovat rozsah trhlin. A tak tedy od začátku vzniku ekonomické samostatnosti Modřic po roce 1990 bylo jasné, že řešení situace je na pořadu dne. V tu dobu však požadavků na zásadní investice bylo více, a tak přednost dostaly obecně důležitější akce, jako dostavba základní školy, vybudování západojižního kanalizačního sběrače, řešení problematiky bydlení a rekonstrukce ulic i síli.

Povodňový rok 1997 však uspěli i rekonstrukci radnice. Není snad ani třeba zdůrazňovat, že se na tomto řešení shodly všechny politické subjekty, tvořící na základě komunálních voleb městské zastupitelstvo. V tomto ohledu je tedy historickým jeho zasedání dne 15. června 1998. Rada města připravila pro toto jednání materiál, který vycházel

- z geotechnického posudku RNDr. L. Hudce (duben 1997)
- z inženýrsko-geologického průzkumu (říjen 1997)
- z technického průzkumu firmy Hamrla-Špiner (listopad 1997)

K řešení se v té době nabízely 3 varianty, a sice:

1. odkoupení opravené budovy školy na nám. Svobody č.5 od Vojenských

2. generální oprava stávajícího objektu včetně injektáže základů a stažení budovy zděření v úrovni 2. patra,
3. zbourání staré radnice a na jejím místě vybudování nového objektu k zajištění komplexních služeb občanům.

Ke všem třem variantám byly zpracovány technické posudky a ekonomické rozbor. Ty se nakonec ukázaly jako rozhodující, neboť komplexní náklady všech tří řešení se pohybovaly v cenové relaci té doby nad 20 mil. Kč. Současně byla zvažována i všechna ostatní pro a proti. Nejprve byla vyloučena první varianta, neboť i po vynaložení značných nákladů by stále existovala stará budova (i když kdysi v dávné minulosti zde radnice byla, o čemž svědčí zachovalý pískovcový znak Modřic na jejím průčelí). Pro druhou variantu hovořila jen tradice a snad i historie (objekt však nebyl historicky chráněn); proti byly všechny ostatní pomocné ukazatele, jako:

- nedostatek prostoru i přesto, že šlo o objemový objekt s množstvím různých dobových přístavků
- značná energetická náročnost provozu, a tím i jeho ekonomická nevýhodnost
- nevhodné situování objektu, ztěžující dopravu při vjezdu na náměstí Svobody z Masarykovy ulice
- nevhovující hygienické podmínky pro pracovníky městského úřadu i občany
- nedostatek parkovacích míst a volného prostoru kolem objektu atd.

Proto byla jednoznačně zvolena varianta třetí s tím, že musí vyřešit všechna uvedená negativa, a přitom nová radnice architektonicky „zapadne“ do historicky nejcennější části náměstí Svobody s podloubím a kostelem sv. Gottharda v pozadí. Jak se to vše povedlo, posuďte sami.

Popis průběhu výstavby nové radnice

Skutečný začátek realizace této naší stavby století se datuje rokem 2000. Stavebníkomise při Radě města Modřice, vedená Ing. arch. Evou Mattušovou, zpracovala návrh zadání, který byl po diskusi a doplnění schválen v měsíci květnu. Následně byla v souladu se zákonem o zadávání veřejných zakázek vybrána projekční firma Harald's rekonstrukce (majitel Ing. arch. H. Čadilek) ke zpracování studie a po jejím odsouhlasení i příslušné projektové dokumentace. Ta byla hotova v průběhu roku 2000, a tak mohlo být na přelomu století požádáno o stavební povolení, které vydal bez problémů stavební úřad. Mělo pochopitelně dvě části, a sice demoliční a realizační. Na generálního dodavatele stavby byla vypsána veřejná soutěž, která skončila

dnem 22. února 2001. Přihlásilo se do ní 17 firem od největších (např. Metrostav Praha) až po malé soukromé stavební firmy. Radou města určená výběrová komise hodnotila jednotlivé nabídky pomocí pěti stanovených ukazatelů, tj. kvalita, cena, reference, termín realizace a záruky. Na základě důkladné analýzy a matematického vyjádření jednotlivých ukazatelů byla pro generální dodávku vybrána soukromá stavební firma VADAS Brno (majitel p. Ing. Ivo Vadura). Ta nabídla zcela bezkonkurenční cenu 22,3 mil. Kč, která výrazně ovlivnila rozhodování! Ta byla také dodržena. Dodávky, které se týkaly městem požadovaných víceprací, nepřevýšily 10% této ceny (musely by být sjednány i s každým jiným dodavatelem). Jako stavbyvedoucí působil při demolici p. Lenc a při stavbě nového objektu p. Kopecký. Na stavbě se jako subdodavatelé podílely i modřické firmy, jako např. Tesafství Mikulica, Stolařství Doležal-Teker, Velkosklad Ptáček, Honor, Zahradnictví Brabec a mnozí další! Demolice staré radnice začala v polovině dubna 2001 a koncem května již zbyla v horní části náměstí Svobody holá pláň.

Poklep na základní kámen nové radnice se uskutečnil dne 17. července

2001 za účasti řady významných hostů (kámen je umístěn v chodbě hlavního vchodu na levé zdi). Do zimy byl objekt pod střechem, takže se práce prakticky nepřerušily a konečný termín dokončení stavby, tj. červeneček roku 2002 byl beze zbytku dodržen. Kolaudace proběhla 9. srpna.

K výstavbě byly vesměs použity klasické materiály, takže celá stavba

představuje poctivé stavebské dílo, které bude jistě sloužit celé století. Vybavení kanceláří městského úřadu a jedné klubovny bylo použito stávající.

Také obřadní síň byla odborně „přenesena“ ze staré radnice, neboť její klubovna bylo na úrovni. Nově byla vybavena pouze kancelář starosty, druhá klubovna a obě zasedací místnosti, přičemž větší z nich může sloužit i pro kulturní společenské akce s kapacitou sedmdesáti účastníků. K vybavení knihovny bylo též vesměs použito stávajícího nábytku včetně regálů.

Celkově lze tedy období výstavby a vybavování radnice jak po stránce časové, tak i technicko ekonomické, hodnotit velice kladně. Zásahu na tom má bezesporu kromě uvedených osob a organizací i firma K+K Stavoinvesta Modřice, jmenovitě p. Klement Klímeš, vykonávající komplexní stavební dozor. Autorský dozor projektu vykonával osobně p. Ing. Čadilík a p. Ing. Dobešová. Úspěšnou koordinací mimoprojektových prací zabezpečoval místostarosta p. Petr Brázda.

Rozsah těchto prací nebyl zanedbatelný. Patří sem automatická ostraha objektu, spojovací systémy, informační systémy, ozelenění okolí stavby a stavební úpravy sousedících objektů, zejména 4 garáží ve dvoře a zdi objektu č.p. 90. Všichni zainteresovaní se snažili dodržet zásadu, že když už se něco závažného dělá, tak pořádně. O výsledku si opět musí učinit úsudek každý občan sám.

Jak bude radnice fungovat a co v budově najdete

Při příchodu na náměstí Svobody vás především zaujme krásně upravené a dobře přístupné prostranství před radnicí s možným posezením na lavičkách mezi zelení. Auta budou mít k dispozici jednostranné parkoviště a vejde se jich sem zřejmě dostatek, neboť možné stání pokračuje až do poloviny náměstí.

Vejdete-li do radnice hlavním vchodem, osloví vás vkusná informační tabule. V přízemí vám bude vyřízena většina agend Městského úřadu Modřice. Po levé straně jsou dvě kanceláře, a sice účetní pí. Jany Vránové a ekonomky pí. Marie Hroudné. V přízemí vpravo najdete nejfrekventovanější kancelář pí. Danušky Sobotkové k provádění matričních úkonů, evidence obyvatel, ověřování podpisů i listin a agendu občanských průkazů apod. Je zde k dispozici čekárna, aby občané nemuseli vyčkávat nedůstojně na chodbě. Dále zde najdete kancelář pí. Marie Malé, personalistku městského úřadu, která jako vedoucí personálně-ekonomického odboru za výše uvedené agendy odpovídá. Zabezpečuje též vydávání modřického Zpravodaje. Konečně v rohu pravé části chodby naleznete kancelář stavební komise, kterou řídí Ing. arch. Eva Maitušová, k vyřízení ohlášky jednoduchých staveb a získání výkladu územního plánu města. V přízemí se nachází samostatné sociální zázemí pro personál i návštěvníky a zázemí pro pracovníky městského úřadu.

Vyjdete-li po schodech (nebo vyjedete-li výtahem) do prvního patra, ocítáte se v poschodí samosprávy. Přímo proti vchodům je vstup do společného sekretariátu starosty a uvolněného místostarosty. Sekretariát starosty zajišťuje pí. Andrea Kovařová, která kromě toho je správkyní automatizovaných systémů řízení jednotlivých agend a zabezpečuje komplexní archivnictví radnice atd. Paní Květa Höková je vedoucí odboru správy majetku města a kromě toho sama zabezpečuje správu pozemků, agendu výběrových řízení i sekretariátní služby pro uvolněného místostarostu. Z tohoto společného sekretariátu se vstupuje do kanceláří obou vrcholových funkcionářů města (v tomto funkčním období je starostou Ing. Jaromír Valenta a uvolněným místostarostou p. Petr Brázda). Naproti sekretariátu je kancelář p. Jiřího Urbana, který zajišťuje správu bytového i nebytového fondu a je pověřen koordinací činnosti technické čety města.

A konečně zde najdete kancelář druhého (neuvolněného) místostarosty, v současné době je to p. Rostislav Eigner, který rovněž řídí kulturně-školskou komisi a zastřešuje i modřický Zpravodaj. Po pravé straně při výstupu ze schodů je sociální zařízení, zázemí personálu, rozhlasová ústředna a vchod do malé zasedací místnosti, sloužící převážně k pracovním jednáním skupiny do dvaceti osob. V čele levé strany patra je služební vchod do velké zasedací místnosti. Při pokračování výstupu po schodech byste se dostali na půdu (vchod bude pochopitelně uzavřen). Je zde velký rezervní podkrovní prostor pro jakékoliv potřeby v budoucnosti. Zároveň se zde nachází centrální kotelna a strojírna výtahu.

Druhým vchodem z náměstí Svobody se vejde do prostor obřadní síně s přípravnými. Je zde i samostatné sociální zařízení. Po schodech do prvního patra se bude vcházet do velké zasedací místnosti, kde kromě pravidelných zasedání Zastupitelstva města Modřice budou pořadány i různé kulturně-spoolečenské akce komorního ladění. K dispozici je zde 70 pohodlných křesílek a trvale umístěn klavír - křídlo. U zasedací místnosti je kuchyňka pro účely případného občerstvení a sklad přebytečného nábytku.

Pokud se týká přístavku radnice, vchází se do něho z chodníku při ulici Masarykově (naproti fary). Celé přízemí slouží místní knihovně, o níž pečuje pí. Naďa Valihrachová. Protože toto zařízení je zatím součástí Okresní knihovny Brno-venkov se sídlem v Židlochovicích, zabezpečuje si svůj režim i provoz samo. V prvním poschodí se pak nachází dvě velké klubovny, každá po 50-60 lidí. Bude sloužit stranám, spolkům a případně i k jiným účelům dle dohody. Obhospodařovat je bude sekretariát starosty.

Z náměstí Svobody kovovou bránu a případně i vchodem z ulice Masarykově, je přístupný dvůr radnice. Je tu zřízeno především příjemné posezení pro občany u kamenné fontány mezi zelení, kterou zde osadila

naše dnes už proslavená firma Zahradnictví Brabec. Vjezd do čtyř garáží je oddělen a bude jen minimálně frekventovaný. Na noc se bude pochopitelně dvůr uzamykat. Za zmínku stojí ještě dva opravené sklepy. Do jednoho se vchází přímo z přizemí radnice, vedle vchodu do dvora a měla by zde být umístěna trvalá expozice našeho Muzejního spolku o historii Modřic. Do druhého sklepa je vchod ze dvora a jeho prostory mohou sloužit například spolkům (jmenovitě mají o něj zájem myslivci).

Je tedy zřejmé, že současně i výhledově je účelné mít vše pod jednou střechou. Součástí radnice se stane samozřejmě i objekt na náměstí Svobody č. 90, kde bude mít své zázemí technická četa, která má velmi

důležité poslání v oblasti pořádku a pracuje ve složení p. Ivan Hán, p. Jaroslav Šabata, p. Jan Vlk, p. Jan Kobylka a p. František Blaženka. Dále jsou zde sklady a centrální archiv.

Pokud se týká čtyř kanceláří, je v současné době vyvíjeno úsilí, aby se sem vrátil stavební úřad, který v Modřicích odjakživa byl a bez jehož působení přímo v našem městě si už další účinný investiční rozvoj nelze představit. O prostor krásně upraveného dvora mají trvale zájem naši zahrádkáři pro pořádání pravidelné podzimní výstavy ve spolupráci se Zahradnictvím p. Ing. Brabce.

Pod objektem se nachází další pěkně opravený sklep, který bude sloužit pro individuální a reprezentační akce Městského úřadu Modřice.

Jiným odloučeným, ale nedalekým pracovištěm, bude objekt Městské policie Modřice na náměstí Miru. V současné době zde pracuje tříčlenná skupina strážníků, a sice pod vedením p. Richarda Řezáče, strážníci p. Bedřich Bednář a Radomil Schof.

Současně je tu sklad prostředků integrované ochrany.

Tim jsme vám představili vaši radnici a všichni zaměstnanci městského úřadu i funkcionáři samosprávy se vynasnaží, abyste přicházeli rádi a odcházeli plně uspokojeni ve svých požadavcích.

Protože toto číslo Zpravodaje se zcela určitě stane historicky cenným materiálem, sluší se plně uvést složení Zastupitelstva města Modřice, za jehož působení se nová radnice vybuďovala a uvedla do provozu. Tento vrcholový orgán, zvolený občany v roce 1998 na čtyřleté volební období, pracoval ve složení Petr Brázda, Ivan Doleček, Rostislav Eigner, MUDr. Radvana Ergensová, Marie Havlátová, Libor Kočíř, Ing. arch. Eva Matušová, MUDr. Věra Petřiková, Jiří Pevný, Ladislav Šaradin, Ing. Josef Šiška, MUDr. Jaroslava Tomandlová, Ing. Jaromír Valenta, prof. Rudolf Zavadil a Doc. dr. Věra Zelená.

ZPRAVODAJ - MODŘICE

8/2002

Vychází: 1x měsíčně

Ev.č.: MK ČR E 11272

Vydává: Město Modřice
nám. Svobody 93
664 42 Modřice
IČO: 00282103

Dne: 26.8.2002

Redakce: Kulturně školská komise

Tisk: Josef Tůma, vydavatelství, nakladatelství a tisk
Uzávěrka je vždy poslední pracovní den
v předcházejícím měsíci.

Zpravodaj neprochází jazykovou úpravou.

Redakce žádá, aby příspěvky do Zpravodaje byly psány
strojopisem.